

Францисканци-тѣ, но слѣдъ врѣме е было принѣдено да обрѣне вниманіе и на тѣхъ. Францисканци-тѣ сѫ се намирали подъ покровителство-то на Австрія, която въ онова врѣме често имаше да воюва съ Турція, и на която тѣ, види се, сѫ помагали, чрезъ свое-то вліяніе на послушна-та нимъ рая. — У Енгеля намираме едно извѣстіе, че въ 1688 и Францисканцитѣ е постигнѧло гоненіе отъ страна-та на Турска-та власть; такова гоненіе постигнѧло тогава и тѣзи Блъгаре, които тѣ сѫ били обрѣнѣли въ католичество. Четыри села въ Софийска-та областъ, а именно: Чипровецъ, Копиловецъ, Желѣзна и Елизина, които сѫ били съвсѣмъ окатоличени, тогава сѫ били съвсѣмъ разорени: жители-тѣ имъ или сѫ били погубени, или пакъ сѫ били принѣдени да се прѣселѧтъ по чужди земи. — И тѣй въ конецъ-тѣ на 17-ти вѣкъ и плодове-тѣ на Францискански-тѣ старанія сѫ били загубени. — При всичко това католическа-та пропаганда пакъ не се отчая и изнамѣри средства пакъ да се вмъкне въ Турско-то царство. Въ 1709 год. австрійскіи посланикъ въ Константинополь, Графъ фонъ Етингенъ, испроси позволеніе отъ тогавашніи велики везиръ, Хусеинъ Кюпреди, за католически-тѣ монаси да имъ се даде пакъ право да живѣятъ въ Турска-та Имперія и да се ползоватъ отъ прѣжни-тѣ си правдини. — Отъ тогава пакъ надодохъ въ Турція проповѣдници-тѣ на католицизмъ-тѣ. Освѣнь францисканци-тѣ и Йезуититѣ този пѣтъ наченахъ да дохождѣтъ католически проповѣдници и отъ други ордени, които, като се ползоватъ отъ вѣротърпимостъ-та на Турско-то правительство, свободно проповѣдатъ тамъ и до днесъ. При всичко-то имъ обаче стараніе да подчинятъ Православнїи Истокъ на папскіи прѣстолъ, тѣ твърдѣ малѣкъ успѣхъ сѫ направили до сега. Единъ твърдѣ наблюдателенъ и ученъ Нѣмски путешественникъ